

Arrest

nr. 72 565 van 23 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. DEKUYPER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 1 februari 1964 in het dorp Ulus-kert (Tsjetsjenië).

In 1988 huwde u traditioneel en op 21 januari 2010 officieel met K. E. (...) (O.V. 6.580.109). Op 1 juni 1993 werd uw zoon, M. A. (...) (O.V. 6.580.109), geboren te Grozny (Tsjetsjenië).

Samen met uw echtgenote en uw zoon kwam u naar België.

Begin januari 2009 werd u door vier gewapende rebellen in camouflagekledij gedwongen om met uw vrachtwagen kisten te vervoeren van Tchervljonnaja naar Asinovskaja. U heeft dit gedaan omdat ze de loop van een geweer tegen u hielden en zeiden dat u dit moest doen indien u in leven wilde blijven.

Op 9 of 10 februari 2009 reed u voor uw werk als vrachtwagenchauffeur van Grozny naar Argun. Onderweg werd u tegengehouden en meegenomen door gewapende personen in uniform die

zich voorstelden als Kadyrovtsi. Ze namen uw vrachtwagen in beslag en brachten u naar de militaire bevelpost in Chankala. Daar werd u mishandeld en gevraagd voor wie u die kisten diende te vervoeren, hoeveel kisten het waren en naar waar u ze moest brengen. U werd dezelfde dag vrijgelaten, maar uw vrachtwagen werd u niet teruggegeven.

Begin maart 2009 vond uw zoon een voorwerp op straat en bracht het mee naar huis. Thuis explodeerde het voorwerp. Hij werd naar het ziekenhuis gebracht en er geopereerd aan zijn verwondingen. De arts zei dat het voorwerp een explosief was.

Midden of eind september 2009 vielen militairen uw appartement in Grozny binnen en namen u mee in hun wagen, een UAZ. Ze brachten u naar een afgelegen, onbewaakte plaats. Ze spraken over het explosief. Ze vroegen u wie u wilde opblazen en beschuldigden u en uw zoon ervan het plan te hebben gehad iemand op te blazen. Ze sloegen u en gooiden u van een hoogte. Ze dachten dat u dood was en lieten u er achter.

Hierna ging u met uw gezin naar uw schoonmoeder in Makhety. Daar verbleef u in de kelder waar u ook door een verpleegster van het ziekenhuis van Makhety medisch werd behandeld omwille van uw verwondingen.

Omdat u bezorgd was over uw gezin stuurde u uw vrouw en zoon begin oktober 2009 naar uw schoonzus in Volgograd. Daar kregen ze echter problemen met de politie waarop u hen liet terugkomen naar Makhety op het einde van oktober 2009.

Op het einde van december 2009 ging u met uw vrouw naar uw appartement in Grozny om er warme kleren op te halen. Militairen in camouflage-uniformen vielen binnen en namen u mee. Uw vrouw werd met de loop van een geweer geslagen waarop ze flauwviel. Ze brachten u naar het dorp Rosnjitsjoe in het district Urus-Martan waar ze u drie weken of langer vasthielden in een kelder. U werd er geslagen en bedreigd. Ze vroegen u met welke terroristen u verbonden was. U kon uiteindelijk ontsnappen met behulp van een jongen die vermoedelijk afkomstig was uit het dorp waar u werd vastgehouden. Hij deed een auto stoppen en met deze auto werd u naar uw schoonmoeder gebracht in Makhety.

Na 20 januari 2010 ging u met uw gezin naar de tante van uw vrouw in Nazran (Ingoesjetië). Op 5 februari vertrokken jullie vanuit Nazran met een taxi naar Wit-Rusland. Op 7 februari 2010 kwam u in Polen aan. Op 16 februari 2009 verliet u Polen en op 17 februari 2009 kwam u aan in België. U diende diezelfde dag uw asielaanvraag in."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst verlaten heeft omdat u in Tsjetsjenië problemen heeft met de autoriteiten. Deze problemen ontstonden nadat u werd aangehouden doordat u voor rebellen kisten met wapens had vervoerd en nadat uw zoon thuiskwam met een voorwerp dat ontplofte en een explosief bleek te zijn.

U bent er echter niet in geslaagd uw asielaanvraag aannemelijk te maken.

Eerst en vooral konden uw vrouw en u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs voorleggen van de problemen die u verklaarde gekend te hebben.

U slaagde er niet in de Belgische asielinstanties enig document voor te leggen waaruit blijkt dat de incidenten die de aanleiding voor uw vlucht vormden, daadwerkelijk plaatsvonden.

Zo kon u geen enkel tastbaar bewijs voorleggen van uw aanhouding en vrijlating op 9 of 10 februari 2009, uw aanhouding midden of eind september 2009 en uw aanhouding en vasthouding eind december 2009.

U verklaarde dat u op 9 of 10 februari 2009 werd aangehouden doordat u, als vrachtwagenchauffeur, met uw vrachtwagen van het merk Kamaz voor rebellen kisten met wapens had vervoerd (CGVS, man, p. 5, 8-11). U kon echter geen begin van bewijs voorleggen dat aantoonde dat u daadwerkelijk het beroep van vrachtwagenchauffeur in uw land van herkomst uitoefende. U verklaarde nochtans dat dit officieel was en dat u over een werkboekje beschikt, maar dat u niet weet waar het is (CGVS, man, p. 5).

U verklaarde dat u nadien werd aangehouden doordat uw zoon begin maart 2009 een voorwerp vond en naar huis bracht, wat vervolgens bij u thuis ontplofte en een explosief bleek te zijn (CGVS, man, p. 8, 9, 11-14). U legt echter geen tastbaar bewijs voor dat aantoonde dat deze explosie bij u thuis heeft plaatsgevonden. Evenmin kon u een medisch attest voorleggen van de verwondingen, ziekenhuisopname en operatie van uw zoon naar aanleiding van deze explosie (CGVS, man, p. 14). Ten slotte verklaarde uw vrouw een officiële klacht te hebben ingediend bij de afdeling binnenlandse zaken (MVD) van Tsjetsjenië naar aanleiding van uw derde aanhouding eind december 2009 (CGVS, vrouw, p. 9, 12, 13). Van deze klacht legde zij echter geen enkel begin van bewijs voor.

Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas reeds ernstig ondermijnd.

U legde wel een medisch attest voor opgemaakt op 27 oktober 2009 in het territoriale ziekenhuis van Makhety, district Vedensky. Het attest bevestigt dat u ambulant behandeld werd wegens veelvoudige verwondingen die u heeft opgelopen als gevolg van slagen met een stomp voorwerp, maar biedt geen sluitend bewijs over de omstandigheden waarin u deze verwondingen hebt opgelopen. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, niettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. Hij kon zich hiervoor ook louter gebaseerd hebben op uw verklaringen. U geeft immers nergens aan dat hij getuige was van de omstandigheden waarin u deze verwondingen zou hebben opgelopen, noch valt dit af te leiden uit het attest.

Het is bovendien opmerkelijk dat u niet meer wist door wie dit medisch attest werd opgesteld. U dacht dat het dezelfde persoon was die u behandelde, een vrouw met de voornaam Satsita (CGVS, man, p. 6). Nochtans staat de naam van de (mannelijke) arts, Kh. (...), op het attest vermeld.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat kort voor uw vertrek uit Tsjetsjenië, aan uw zoon op 16 december 2009, aan uw vrouw op 22 december 2009 en aan u op 31 december 2009, nog een Russisch internationaal paspoort werd uitgereikt.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat elke aanvraag van een Russisch staatsburger tot het verkrijgen van een internationaal paspoort aan de Russische veiligheidsdienst FSB wordt voorgelegd. Mocht u in Tsjetsjenië opgespoord worden, wat u opmerkelijk genoeg verklaarde niet eens te weten (CGVS, man, p. 15), kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat uw autoriteiten u niet zomaar een internationaal paspoort zouden afleveren waarmee u het land zou kunnen verlaten.

Dit is overigens des te opmerkelijker aangezien u tijdens de uitreiking van uw internationaal paspoort op 31 december 2009 volgens uw verklaringen werd vastgehouden door militairen in een kelder in Rosjnitsjoe (CGVS, man, p. 9, 12).

Uit uw verklaringen blijkt dat u een internationaal paspoort liet opstellen om te kunnen vertrekken (CGVS, man, p. 6). Omwille van uw problemen, die begonnen op 9 of 10 februari 2009 (CGVS, man, p. 7), vreesde u namelijk voor uw leven en dat van uw zoon (CGVS, man, p. 16).

Het feit dat u dit internationaal paspoort niet zelf aanvroeg of afhaalde, maar uw schoonbroer I. (...) alles voor u regelde (CGVS, man, p. 6-7, 15), neemt niet weg dat dit paspoort werd opgesteld met uw originele gegevens, wat niet te verzoenen valt met uw bewering vervolgd te worden door uw autoriteiten. Het is bovendien opmerkelijk dat u niet wist of uw schoonbroer problemen had ondervonden bij het afhalen van uw internationaal paspoort (CGVS, man p. 7). U verklaarde dat hij het kon regelen via zijn kennissen, maar wist hoegenaamd niet welke kennissen (CGVS, man, p. 15).

Volledigheidshalve zij opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan eveneens een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat internationale paspoorten in de Russische Federatie persoonlijk moeten worden afgehaald (en ter plaatse moeten worden ondertekend), waardoor ernstig getwijfeld kan worden aan uw verklaringen als zou u dit document niet zelf bij de bevoegde autoriteiten hebben afgehaald.

Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder aangetast.

Ook het feit dat uw vrouw samen met haar broer I. (...) en uw zoon in december 2009 naar de autoriteiten in Tsjetsjenië is gegaan om haar internationaal paspoort en dat van uw zoon af te halen (CGVS, vrouw, p. 6), en deze paspoorten aan uw zoon op 16 december 2009 en aan uw vrouw op 22 december 2009 werden uitgereikt, nadat u in september 2009 werd meegenomen door militairen

en voor dood werd achtergelaten, en terwijl u eind december 2009 werd meegenomen door militairen en werd opgesloten in een kelder waar u ernstig werd geslagen (CGVS, man, p. 8-13), valt niet te rijmen met de door u verklaarde vrees. Bovendien verklaarde uw vrouw dat er hierbij geen problemen optraden (CGVS, vrouw, p. 5, 12).

Ook opvallend is dat uw huwelijk op 21 januari 2010 officieel geregistreerd werd.

Volgens de verklaringen van uw vrouw werd uw huwelijk geregistreerd op de dag dat u na uw derde aanhouding terugkwam en de dag van uw vertrek naar Nazran (CGVS, vrouw, p. 7, 10), zijnde nadat u net ontsnapt was. Uw verklaring dat u bij uw laatste vasthouding ontsnapte (CGVS, man p. 13), waarbij toch kan aangenomen worden dat u nadien gezocht zou worden, en het feit dat uw huwelijk werd geregistreerd kort na uw ontsnapping, doet in elk geval verder twijfel rijzen met betrekking tot de gegrondheid van de vervolgingsvrees die u tegenover de autoriteiten zou gekend hebben.

Uit de gegevens van het Russisch binnenlands paspoort van uw vrouw blijkt overigens ook dat haar op 14 januari 2010 een nieuw binnenlands paspoort werd uitgereikt, dat ze zich op 15 januari 2010 uitschreef op haar vorig domicilieadres en dat ze zich op 20 januari 2010 liet registreren op een nieuw adres.

Gelet op het feit dat u sinds 9 of 10 februari 2009 problemen had met de autoriteiten, en u eind december 2009 drie weken of langer werd vastgehouden door militairen, waarna u ontsnapte, is het niet aannemelijk dat uw familie het risico nam om u en uw gezin tot zeven keer toe kenbaar te maken bij de autoriteiten.

Daarnaast verklaarde u op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u de derde keer werd meegenomen in oktober of november 2009 (DVZ, vragenlijst man, vraag 3.5). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat u de derde keer werd meegenomen eind december 2009, minstens een maand later.

Toen u op deze ongerijmdheid werd gewezen, antwoordde u dat u in de war bent. U zei dat u zich de volgende dag niet zal herinneren wat u nu vertelt en dat dit komt door de invloed van de medicatie die u dient te nemen.

Aangaande deze geheugenproblemen waar u melding van maakte en die het gevolg zouden zijn van de medicatie die u dient te nemen (CGVS, man, p. 9), moet worden opgemerkt dat u geen enkel bewijs of medisch attest voorlegt waaruit zou blijken dat u effectief geheugenproblemen heeft ten gevolge van deze medicatie.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat de hierboven vastgestelde tegenstrijdigheid hieraan te wijten zou zijn en ondermijnt dit de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw aanhouding en vasthouding op het einde van december 2009 nog verder.

Voorts is het opmerkelijk dat uw vrouw op DVZ verklaarde dat u eind december 2009 door de politie werd opgepakt en een maand lang werd opgesloten en dat jullie na uw vrijlating besloten naar Nazran te gaan (DVZ, vragenlijst vrouw, vraag 3.5). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde ze ineens dat u na uw derde aanhouding met hulp kon ontsnappen (CGVS, vrouw, p. 10). Toen ze werd gevraagd waarom ze op DVZ niet had gezegd dat u de derde keer ontsnapte maar er integendeel sprak van een vrijlating, antwoordde uw vrouw dat haar dat toen niet werd gevraagd en dat ze al de vragen heeft beantwoord die haar werden gesteld (CGVS, vrouw, p. 10-11).

Deze verklaring biedt echter geen afdoende uitleg, waardoor deze ongerijmdheid blijft bestaan.

Ook dient te worden opgemerkt dat uw vrouw verklaarde een officiële klacht te hebben ingediend bij de MVD van Tsjetsjenië op het einde van december 2009, in verband met uw derde aanhouding (CGVS, vrouw, p. 9, 12, 13). Ze gaf bovendien aan dat u hiervan op de hoogte was (CGVS, vrouw, p. 9).

U verklaarde echter dat niemand van uw familie naar de politie is gegaan nadat u eind december 2009 werd meegenomen en vastgehouden (CGVS, man, p. 13).

Ook dit gegeven ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw aanhouding en vasthouding op het einde van december 2009.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige door uw vrouw en u in het kader van uw asielrelaas voorgelegde documenten (het Russisch binnenlands paspoort van u, uw vrouw en uw zoon, de geboorteakte van u, uw vrouw en uw zoon, uw rijbewijs en uw huwelijksakte) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Deze documenten bevatten uitsluitend informatie met betrekking tot de identiteit van u en uw gezin, en uw huwelijksverbintenis, die echter niet betwist worden, maar niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen.

Daar uw echtgenote, K. E. (...) (O.V. 6.580.109), verklaart dat zij haar asielrelaas volledig baseert op dat van u (CGVS, vrouw, p. 5), kan nog worden toegevoegd dat ook in het kader van

haar asielaanvraag, besloten werd tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat de medische problemen die vermeld staan in de door u voorgelegde attesten die van Belgische artsen uitgaan (tuberculose), voor zover u daarvoor geen behandeling zou kunnen krijgen in de Russische Federatie, geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 13 oktober 2011 een schending aan van artikel 1 A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), evenals een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Hij stelt dat hij in zijn land van herkomst problemen had met de autoriteiten; hij verklaart te zijn aangehouden omdat hij kisten met wapens had vervoerd voor rebellen en een explosief bij hem thuis was ontploft. Hierdoor vermoedden de autoriteiten van zijn land van herkomst volgens hem dat hij contacten heeft met de rebellen; zij zouden hem tevens geen bescherming bieden.

Verzoeker verklaart dat hij voor zijn leven en welzijn vreesde, waarop hij besloot Tsjetsjenië te ontvluchten. Hij meent een reëel risico te lopen op ernstige schade in zijn land van herkomst en stelt zich niet onder de bescherming van dat land, "wegens dat risico", te willen stellen.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te "vernietigen" en van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen. Het louter herhalen van verklaringen is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in gebreke blijft.

Zo legt verzoeker geen documenten neer waaruit blijkt dat de incidenten die de aanleiding voor zijn vlucht vormden, daadwerkelijk plaatsvonden.

Ook onderneemt verzoeker geen poging om te verklaren dat kort voor zijn vertrek uit Tsjetsjenië aan zijn zoon op 16 december 2009, aan zijn vrouw op 22 december 2009 en aan hemzelf op 31 december 2009, nog niettegenstaande zijn moeilijkheden met de autoriteiten, zonder problemen een internationaal paspoort werd uitgereikt.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt immers dat elke aanvraag van een Russisch staatsburger tot het verkrijgen van een internationaal paspoort aan de Russische veiligheidsdienst FSB wordt voorgelegd;

mocht verzoeker in Tsjetsjenië vervolgd worden kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de autoriteiten hem niet zomaar een internationaal paspoort zouden afleveren waarmee hij het land zou kunnen verlaten.

Dat verzoekers huwelijk op 21 januari 2010 officieel geregistreerd werd -volgens zijn vrouw op de dag dat hij na de derde aanhouding terugkwam en de dag van zijn vertrek naar Nazran-, dat zijn vrouw op 14 januari 2010 een nieuw intern paspoort werd uitgereikt, dat zij zich op 15 januari 2010 uitschreef op haar vorig domicilieadres en dat ze zich op 20 januari 2010 liet registreren op een nieuw adres, doen verder twijfel rijzen met betrekking tot de gegrondheid van de voorgehouden vrees voor vervolging. Verzoeker doet geen poging om deze vaststellingen te weerleggen.

Verzoeker verklaart evenmin de ongerijmdheid in zijn verklaringen aangaande het tijdstip dat hij voor de derde keer werd meegenomen.

Hij gaat ook niet in op de tegenstrijdigheid in de verklaringen van zijn vrouw over zijn derde aanhouding, waarbij zij eerst verklaarde dat hij werd "vrijgelaten", maar nadien sprak over een "ontsnapping".

Ook de tegenstrijdigheid aangaande het indienen van een officiële klacht naar aanleiding van zijn derde vasthouding, laat verzoeker onbesproken. De Raad stelt dan ook vast dat niettegenstaande zijn vrouw verklaarde een officiële klacht te hebben ingediend bij de MVD van Tsjetsjenië op het einde van december 2009 in verband met de derde aanhouding van haar man en tevens stelde dat haar echtgenoot hiervan op de hoogte was, verzoeker zelf verklaarde dat niemand van zijn familie naar de politie is gegaan met betrekking zijn vasthouding in december 2009.

Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

Aangezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers asielrelaas, kan dit relaas niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a. en b. van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier, blijkt ook dat er in Tsjetsjenië geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, in de zin van artikel 48/4, §2, c. van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van voormelde wet, wordt niet toegekend.

Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat de bestreden beslissing op een correcte wijze genomen en gemotiveerd is. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoeker zelf aangevoerd tijdens zijn verhoor op het Commissariaat-generaal bevat de bestreden beslissing gedetailleerde overwegingen die de beslissing afdoende motiveren.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE